

TÜRKÇE: DEVLETİMİZİN EBEDÎ MÜHRÜ

Düşünce Dünyasında Türkiz'in ilk sayısında "İnsan Hakları, Demokrasi ve Siyaset"i, ikinci sayısında "Diplomasi ve Siyaset"i dosya konusu olarak işlemiştik. Bu sayıda, "Ses Bayrağımız" kabulü ile ana dilimiz Türkçeyi odağa aldık.

Dilin sadece bir iletişim aracı olmadığı bilinen bir gerçek. Dil; içinde düşündüğümüz, nefes alıp verdiğimiz, var olduğumuz, atalarımızın mirasını fark ettiğimiz kadar onların nefesini hissettiğimiz muazzam bir yapıdır. Bu muazzam yapı, sadece araç olarak düşünülürse onu kullananların kalıcı ve ölümsüz olduğunu söylemek gerekir. Oysa tam tersi olmaktadır. Türkçe, iki bin yıla yakın bir süre yazı ile izlenebilen köklü ve işlenmiş bir dildir. İnsan ömrünün günümüz şartlarında ortalama 65-70 yıl olduğu düşünülürse dilin insanlar için mi insanların dil için mi araç olduğu rahatlıkla anlaşılır.

Dilin içine doğan her bir kişi, dilin ömrünü biraz daha uzatır. Bununla birlikte uzayan ömrün ne denli sağlıklı olacağını, dilin içine doğan insanların dil kullanım uygulamaları belirler.

Varlık sebebimiz olan Türkçe, bireysel bağlamda duyuşumuzu ve düşüncemizi belirlerken sosyal bağlamda da kültürümüzü hem taşır hem temsil eder. Kültürün diğer unsurlarının taşınması ve aktarılmasında dilin diğer kültürel unsurlara göre hayli önemli bir önceliği vardır. Kültürün bütün unsurlarını temsil etme gücü ve yeteneği sayesinde dil, birleştirici temel değer hâline gelir.

Toplumun kendine özgü duyuş, düşünüş, yaşayış, inanış, üretiş ve tüketiş şekli olarak tanımlanan kültür, durağan değil, hareketli ve devingen bir bütündür. Toplumun ürettiği her şey, dilin içinde tanımlanır, kodlanır ve dille aktarılır.

Dil, bir toplumun aynasıdır. Toplumda ne varsa ne olup bitiyorsa dil onu yansıtır. Bu nedenle olumlu veya olumsuz toplumsal değişimler dile doğrudan yansır. Değişimler olumlu olduğunda dil zenginleşir; olumsuz durumda ise yoksullaşır. Toplumsal değişimler kimi zaman dilin yozlaşmasına neden olur. Bu durumun, “dilini ölümü” veya “dilini yok olması” diye tanımlandığı görülmekle beraber bu tür belirlemeler, sorunun ağırlığını etkili bir biçimde yansıtmaya niyeti taşıyan abartılı ifadeler olarak değerlendirilmelidir. Çünkü bir dil, en son konuşanı ölene kadar, yazılı bütün belgeleri yok olana kadar ölmez ve yok olmaz.

Türkçe yazı ile hayli erken tanışmış bir dildir. Bu durum; Türkçe konuşan, duyan, düşünen devlet kurucu bir irade ile oluşmuştur. Bir dilin yazıyla tanışması için o dili konuşan insanların devleti olması gerekir. Türkçe, Türklerin devlet kurucu iradesini ve gücünü yansıtır.

Türkçe, **devletimizin ebedî mührü**dür. Devletin milleti için var olduğu düşünülürse Türkçeye milletimizin varlığının teminatı diyebiliriz.

Mübarek dilimiz Türkçe; söylenişi, söz dizimi ve anlam dünyasıyla atalarımızın nefesini bize taşıırken kullandığımız her bir sözcükte atalarımızın da konuşmasını sağlar. Bu dille söylenmiş türküler, masallar, maniler, ninniler; yazılmış şiirler, hikâyeler, romanlar, düşünce eserleri, milletimizin birikimini yansıtır.

Yukarıda belirlediğimiz düşünceler doğrultusunda hazırladığımız Türkçe merkezli sayımızda, son elli yıldır dilimizi yozlaştıran ve kirleten yabancı dil etkisine dikkat çekip oluşan sorunlara çözümler önerirken dilimizin zenginliğini de yansıtmaya çalıştık. Akademisyenlerimiz birikimlerini dilimizin sorunlarını belirginleştirmek ve büyüklüğünü, zenginliğini sergilemek üzere kullandı bu sayıda.

Mübarek ve muazzam dilimiz Türkçenin karşı karşıya bulunduğu sorunları değerlendirmek amacıyla hazırladığımız bu sayının ata mirası, kültür temsilcisi ve devlet mührü olan dilimizin korunması için siyasi iradeye bir çağrı olmasını dilemekte ve derhâl bir “Türkçe Yasası” çıkarılması yolunda uyarıcı bir işlev görmesini ummaktayız.

Gelecek sayımızda, **“Açılımın Karanlığındaki Türkiye”** başlığı altında ülkemizin son zamanlarda yaşadığı sorunları veya siyasi iradenin ülkeye reva gördüğü gelişmeleri değerlendireceğiz.

Karanlıkların Türkçe ile aydınlanması umuduyla düşünce dünyanızı kışkırtan bir okuma diliyoruz.